

به نام خدا

فرزانگان 2 دوره اول 99-1400

موضوع: کرمچاله ها

پژوهشگران: مهرآسا عبدي . آتنا اراني کاشاني . پرميس پاکزاد

استاد راهنما: آقاي وفا

- فهرست مطالب:
- توضیح مختصری درباره سفید چاله ها و سیاه چاله ها
- تاریخچه کرمچاله
- نظریه هایی که درباره کرمچاله ارائه داده شده تا الان چه هستند؟
- کرمچاله چیست؟
- نظریه نسبیت عام (اینشتین)

چکیده:

درجهانی که ما زندگی میکنیم بسیاری از چیزهای ناشناخته وجود دارند که ما اطلاعی نداریم از وجود آنها. کرمچاله ها از پدیده هایی هستند که اطلاعات زیادی از آنها در دسترس نیست ولی بخشی از اطلاعاتی که موجود است را برایتان در این پروژه توضیح داده ایم.

کرمچاله ها و سیاه چاله ها

ابداع واژه «کرمچاله» و «سیاهچاله فضایی» به جان ویلر نسبت داده شده است. با این حال، این مفهوم از مدت ها قبل به صورت های متفاوتی مطرح بوده است.

مفهوم جسمی که آن قدر پر جرم است که حتی نور هم نمی تواند از آن بگریزد، نخستین بار از سوی زمین شناسی به نام جان میچل در سال ۱۷۸۳ در نامه ای که برای هنری کاوندیش از انجمن سلطنتی نوشته بود، مطرح شد. در آن زمان مفهوم قانون گرانش نیوتن و مفهوم سرعت گریز شناخته شده بودند. طبق محاسبات میشل جسمی با شعاع خورشیدی و چگالی ۵۰۰ برابر در سطح خود سرعت گریزی بیش از سرعت نور خواهد داشت و بنابراین غیر قابل مشاهده خواهد بود. به بیان او:

"اگر شعاع کره ای مشابه خورشید قرار باشد که با چگالی ۵۰۰ بار از آن بزرگتر باشد، جسمی که از ارتفاع بینهایت به سمت آن سقوط می کند در سطح آن سرعتی بیش از سرعت نور به دست می آورد، و اگر فرض کنیم نور با نیروی مشابهی به سمت ستاره کشیده شود، آنگاه همه نوری که از چنین جسمی ساطع می شود به ناچار به وسیله گرانش آن به سمت خود ستاره بازمی گردد."

— جان میچل

در سال ۱۹۱۵ آلبرت اینشتین که پیش تر نشان داده بود گرانش نور را تحت تأثیر قرار می دهد، نظریه گرانش خود به نام نسبیت عام را مطرح کرد. چند ماه بعد کارل شوارتزشیلد با معرفی متریک شوارتس شیلد پاسخی برای معادلات میدان اینشتین ارائه نمود که میدان گرانشی ذرات نقطه ای و کروی را توصیف می کرد.

چند ماه پس از شوارتزشیلد، ژوهانس دروست - که از شاگردان هندریک لورنتز بود - به صورت جداگانه همان پاسخ را برای ذرات نقطه ای به دست آورد و بحث مفصل تری در مورد ویژگی های آن نمود. این پاسخ در شعاعی که امروزه شعاع شوارتزشیلد نامیده می شود رفتاری غیر عادی نمایش می داد. زیرا در این شعاع، معادله تکینه می شود و برخی از اجزای آن مقدار بی نهایت خواهند داشت. در آن زمان ماهیت این سطح به درستی فهمیده نشده بود. در سال ۱۹۲۴ آرتور استنلی ادینگتون نشان داد که با تغییر مختصات می توان تکینگی را بر طرف نمود. هر چند که تا سال ۱۹۳۳ طول کشید تا ژرژ لومتر متوجه شد که مقدار بی نهایت این معادله در شعاع شوارتزشیلد در واقع یک تکینگی ریاضی است و جنبه فیزیکی ندارد. این شعاع امروزه به عنوان شعاع افق رویداد یک سیاهچاله غیر چرخشی شناخته می شود.

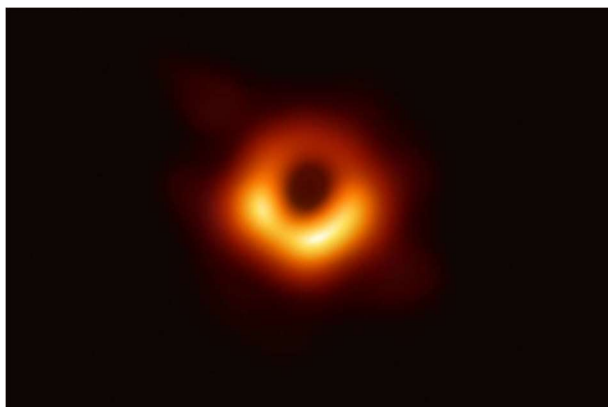
سفیدچاله در نسبت عام، یک منطقه فرضی در فضا زمان است که امکان ورود ندارد اما ماده و نور می‌توانند از آن خارج شوند. سفیدچاله‌ها برعکس سیاهچاله است که ماده و نور می‌تواند وارد آن شود اما حتی نور نیز امکان گریز ندارد. سفیدچاله در نظریه سیاهچاله‌های ابدی ظاهر شدند. اگر حل منجر به سیاهچاله در معادلات میدان اینشتین در آینده اتفاق بیفتد حلی نیز برای وجود سفیدچاله در گذشته آن وجود خواهد داشت اگرچه چنین نواحی در سیاهچاله‌هایی که از طریق رمبش گرانشی وجود آمده‌باشند نمی‌تواند وجود داشته باشد. هنوز هیچ فرایند فیزیکی برای تشکیل سفیدچاله شناخته نشده‌است.

سفیدچاله‌ها مانند سیاهچاله‌ها دارای جرم، بار الکتریکی و تکانه زاویه‌ای هستند. سفیدچاله مانند هر جرم دیگری ماده را به سوی خود جذب می‌کند اما اجسامی که به سوی سفید چاله سقوط می‌کنند در عمل هرگز به افق رویداد آن نمی‌رسند.

تصویر فرضی از يك سفید چاله

دقیقا همانند سیاهچاله‌ها، کرمچاله‌ها نیز شکلی از فضا-زمان هستند که با حل معادلات نسبیت عام در حالتی خاص بوجود می‌آیند. واژه کرم چاله برای اولین بار در سال ۱۹۵۷ توسط فیزیکدان آمریکایی «جان ویلر» تعریف شد. در حقیقت می‌توان گفت که یک کرم چاله هیچوقت به‌طور مستقیم مشاهده نشده و تنها مفهومی است که معادلات نسبیت آن‌ها را پیش‌بینی می‌کند. اما ممکن است همچون سیاهچاله که در ابتدا توسط نسبیت پیش‌بینی شده و سپس کشف شد، کرم چاله نیز روزی کشف شده و تصاویری نیز از آن منتشر شود.

اولین تصویر واقعی منتشر شده از يك سیاه چاله

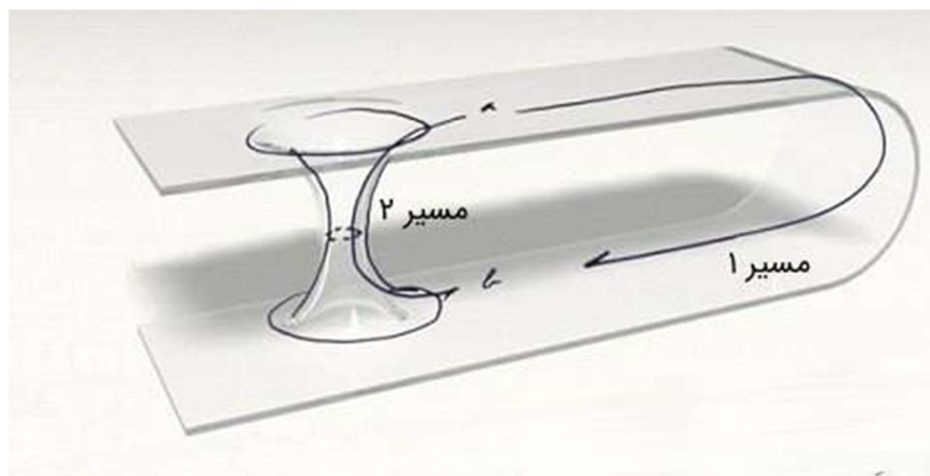
در سال ۱۹۱۶ و در اوایی که انیشتین نظریه نسبیت را منتشر کرد، فیزیکدانی استرالیایی به نام «لودویک فلام» راه حل شوارتزشیلد را برای بررسی نوع خاصی از سیاهچاله‌ها بررسی می‌کرد. این سیاهچاله‌ها تحت عنوان سیاهچاله شوارتزشیلد شناخته می‌شوند. فلام هنگام بررسی این راه‌حل، متوجه شد که پاسخی متفاوت را می‌توان برای این میدان در نظر گرفت که توصیف‌کننده پدیده‌ای جدید است. این پدیده بعدها سفیدچاله نامگذاری شد. سفیدچاله توصیف‌کننده بستری است که عکس سیاهچاله، هر ماده‌ای که به سمت آن می‌آید را دفع می‌کند. این فضا همچنین از نظر زمانی نیز عکس سیاهچاله است. افرادی معتقدند که در سمت دیگر یک سیاهچاله، سفیدچاله قرار دارد. در حقیقت این افراد فکر می‌کنند که مواد بلعیده شده توسط یک سیاهچاله در سمت دیگر آن و در

سفیدچاله به سمت بیرون پرتاب می‌شود. بسیاری از تفکرات ما در مورد مفهوم مهبانگ (یا همان بیگ‌بنگ) نیز ناشی از همین مفهوم سفیدچاله است.

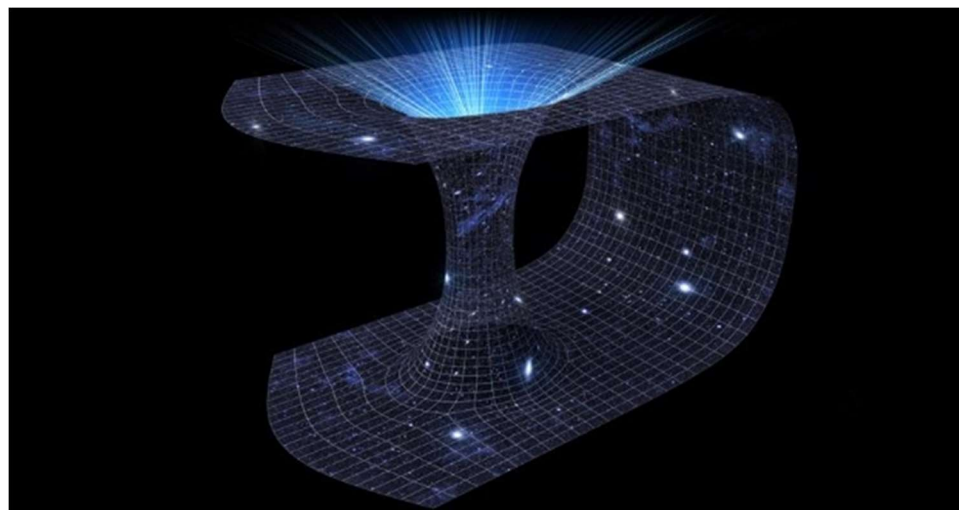
کرمچاله

فلام نتیجه گرفت که دو راحل متفاوت، دو ناحیه متفاوت از فضا-زمان را توصیف می‌کنند که با فرضی ریاضیاتی می‌توان گفت این دو فضا از طریق مجرای فضا-زمانی به هم متصل شده‌اند. در حقیقت او نتیجه گرفت در دو ناحیه متفاوت از فضا-زمان توسط یک ورودی و یک خروجی، از طریق یک مجرا به هم متصل شده‌اند. انیشتین به همراه «نیتان روزن» (Nathan Rosen) در سال ۱۹۳۵ به بررسی این پُل پرداختند. از این رو مفهوم مذکور تحت عنوان پُل انیشتین-روزن شناخته می‌شود. البته در مواردی این مفهوم را با عنوان کرم چاله شوارتزشیلدی یا کرم چاله لورنتزی نیز معرفی می‌کنند.

به‌منظور درک بهتر مفهوم کرم چاله، صفحه‌ای کاغذی را در نظر بگیرید که دو نقطه از آن علامتگذاری شده باشند. هریک از این نقاط، دو محل متفاوت از فضا-زمان را نشان می‌دهند. در ابتدا به نظر می‌رسد کوتاهترین مسیر به منظور اتصال دو نقطه از این کاغذ، مسیری شده روی کاغذ باشد. اما با تا کردن کاغذ و سوراخ کردن آن توسط یک میله می‌توان دید که مسیری کوتاه‌تر نیز وجود دارد که الزماً روی کاغذ قرار ندارد.

در شکل فوق دو مسیر ممکن به‌منظور طی کردن مسیر بین دو نقطه نشان داده شده‌اند. حال فرض کنید این صفحه همان صفحه فضا-زمان باشد. از این رو ممکن است یکی از این نقاط روی زمین و نقطه دوم در کهکشان دیگری قرار داشته باشد. در نتیجه شما می‌توانید با وارد شدن به دروازه روی زمین، فضا-زمان را میانبر زده و به کهکشان دیگری سفر کنید. در شکل زیر تصویری خیالی از یک کرمچاله فضایی نشان داده شده است. آنچه که در مورد کرمچاله‌ها بین فیزیکدانان پذیرفته شده، این است که در صورت موجود بودن، این بسترها به شدت ناپایدار هستند. در حقیقت کوچکترین ذراتی همچون فوتون نیز در صورت عبور، می‌توانند کرمچاله را به شدت ناپایدار کنند.

به منظور جلوگیری از پیچیدگی و بسته ماندن مسئله کرمچاله، روش‌هایی همچون استفاده از ریمان‌های کیهانی یا استفاده از مفهوم ماده منفی ارائه شده‌اند. جالب است بدانید که به دلیل اتصال نقاط مختلف از فضا-زمان به یکدیگر، کرمچاله یکی از گزینه‌های ممکن به منظور انجام سفرهای طولانی فضایی و زمانی محسوب می‌شود. برخلاف سفر به آینده که از نظر تئوری امکان‌پذیر است، سفر به گذشته، دارای پارادوکس‌هایی ذاتی است و با توجه به آن بسیاری معتقدند که چنین سفری امکان‌پذیر نیست.

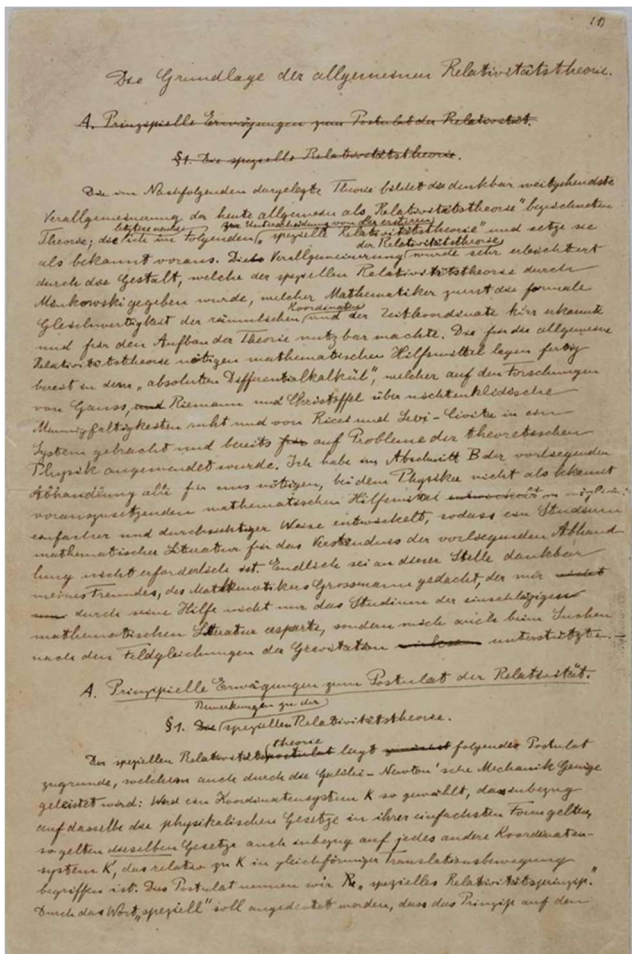
نظریه‌ها

آن‌گونه که نظریه‌ی نسبیت اینشتین می‌گوید سیاه چاله‌ها نقاطی از فضا هستند که تکینگی آن‌ها در بالاترین حد بوده و حتی قوانین فیزیک نیز در آن‌ها می‌شکند. این نقاط عجیب تنها کاندیدا برای دهانه‌ی ورودی کرمچاله‌ها هستند. نظریه‌ی جدیدی با نام گرانش کوانتومی حلقوی یا LQG برای اولین بار به‌عنوان روشی برای ادغام قوانین مکانیک کوانتوم و نسبیت عام مطرح شده است. طبق این نظریه در یک سیاهچاله با جمع‌شدن مواد و ریختن آن‌ها در گرانش قوی، فضا از طریقی دیگر باز می‌شود، به‌عنوان مثال اگر شما درون یک سیاهچاله سقوط کنید، طبق نظریه‌ی نسبیت عام، درون چاهی عمیق سقوط کرده‌اید؛ اما به‌جای آنکه به ته چاه برخورد کنید در فضایی بسیار کوچک فشرده می‌شوید. در حقیقت شما به ته چاه سقوط نمی‌کنید اما تکینگی شما زیاد می‌شود تا بی‌نهایت.

در اینجا افزایش تکینگی در نقش سقوط به ته چاه عمل می‌کند اما در نظریه‌ی LQG با سقوط شما به درون سیاهچاله و نزدیک شدن به مرکز آن، گرانش به‌جای افزایش، کاهش خواهد یافت و همانگونه که شما از طریق سیاهچاله بلعیده شدید از جایی دیگر به فضا-زمان پرتاب می‌شوید. شاید سیاهچاله‌ها تونل‌هایی به نقاط دیگر فضا زمان باشند اما به کجا؟ جالب اینکه نظریه‌ی LQG به‌عنوان رقیبی برای نظریه‌ی انفجار بزرگ یا مه‌بانگ مطرح می‌شود. طبق این نظریه دنیا از انفجار یک نقطه با چگالی بی‌نهایت ایجاد نشده؛ بلکه جهانی دیگر از بعدی دیگر در تونلی فرو ریخته و در این بعد جهان ما را به وجود آورده است. شواهد کافی برای اثبات این نظریه وجود ندارد؛ اما دانشمندان در تلاش برای یافتن حلقه‌های ناشناخته‌ی این نظریه‌ی زیبا هستند.

با فناوری کنونی ما قادر به بزرگ و با ثبات کردن کرمچاله‌ها نیستیم؛ حتی اگر بتوانیم آن‌ها را ببینیم، اما دانشمندان به تحقیقات خود ادامه می‌دهند به این امید که روزی روشی برای استفاده از این میانبرهای فضایی پیدا شود و انسان کائنات را مستعمره‌ی خویش سازد، اگرچه آن روز نزدیک نیست.

یادداشت اینشتین درباره نسبیت عام و محاسباتش

ایا وجود کرمچاله ها اثبات شده؟

وجود کرمچاله ها با استفاده از نظریه نسبیت عام اینشتین به صورت ریاضیاتی پیش بینی شده، اما تا کنون هیچ کرمچاله ای کشف نشده. شاید بتوان یک کرمچاله با جرم منفی را از روی تاثیر گرانش آن بر نوری که عبور میکند شناسایی کرد. برخی راه حل های نسبیت عام با فرض این که هر دهانه کرم چاله خود یک سیاهچاله است، احتمال وجود آنها را بیشتر میکنند. با این حال سیاه چاله ای که به طور طبیعی با زوال یک ستاره رو به افول شکل میگیرد نمی تواند خودش کرمچاله به وجود آورد.

طبق نظریه نسبیت عام، میان بری پیش بینی میشود که پیوندی میان دو نقطه در فضا-زمان ایجاد شده و فواصل طولانی بین کهکشان ها را کوتاه میکند. این میان بر فضایی به نام پل اینشتین-روزن یا کرم چاله مشهور شده.

معادلات ریاضی نظریه نسبیت عام اینشتین وجود کرمچاله ها را پیش بینی میکنند؛ اما تا کنون هیچ کرمچاله ای کشف نشده است. جرم منفی از طریق نیروی گرانش بر نور تاثیر گذاشته و مانع خروج نور از کرمچاله می شود. احتمالاً دهانه کرمچاله از دو سیاه چاله تشکیل شده باشد اگرچه تبدیل یک ستاره در حال مرگ به سیاه چاله نمیتواند کرمچاله ای تولید کند.

هندسه های کرمچاله ذاتا ناپایدار هستند. تنها ماده ای که می تواند برای تثبیت آنها در برابر فشار استفاده شود، ماده ای است که دارای تراکم انرژی منفی است، حداقل در برخی از قاب های مرجع. هیچ ماده کلاسیک نمی تواند این کار را انجام دهد، اما این احتمال وجود دارد که نوسانات کوانتومی در زمینه های مختلف بتواند.

استیون هاوکینگ حدس زد که اگرچه ممکن است کرمچاله ها ایجاد شوند اما نمیتوان از آنها برای سفر در زمان استفاده کرد. وی اظهار داشت حتی با وجود ماده عجیب و غریب باعث ایجاد ثبات در سوراخ کرم در برابر بی ثباتی های خود میشود، قرار دادن یک ذره در آن به سرعت باعث بی ثباتی می شود تا از استفاده آن جلوگیری کند. این به عنوان حدس محافظت گاهشناسی شناخته میشود.

هسو گفت: "شما برای تثبیت یک سوراخ کرم به یک نوع ماده بسیار عجیب و غریب نیاز دارید و مشخص نیست که آیا چنین ماده ای در جهان وجود دارد".

چنین ماده ای نیاز به انرژی منفی دارد که به جای انقباض در فضا منبسط میشود زیرا جرم با جاذبه ذاتی خود عادت ندارد. یکی از این پدیده های نامزد اثر کازیمیر است که حدود 15 سال پیش در آزمایشگاه تایید شد.

شکل هندسی یک کرم چاله

فیزیکدان ها کرم چاله ها را سیاه چاله های تصویری می کنند که از میانشان می توان نقطه ای دور دست از جهان هستی را به صورت چهار بعدی نظاره کرد. اختر فیزیکدان ها هنوز نمی توانند شکل و اندازه دقیقی برای سیاه چاله ها در نظر بگیرند، چه برسد به کرم چاله ها که در حد نظریه باقی مانده اند.

اما فیزیکدان های دانشگاه RUDN روسیه ثابت کرده اند که می توان شکل یک کرم چاله را بر اساس ویژگی های ظاهری آن توصیف کرد. فیزیکدان ها در عمل فقط می توانند ویژگی های غیر مستقیم کرم چاله ها، مثل انتقال به سرخ (red shift) را ببینند. آنها پیش تر نشان دادند که با استفاده از مکانیک کوانتوم و فرضیات هندسی می توان شکل و جرم یک کرم چاله را محاسبه کرد. اکنون این فیزیکدان ها موفق شده اند شکل یک جسم را از روی طیف مرئی آن تعیین کنند. آنها یک مدل ریاضیاتی از یک کرم چاله موریس - ثورن که ساختار کروی متقارنی داشت را انتخاب کردند. کرم چاله های موریس - ثورن نوعی سیاه چاله هستند که دو نقطه را در فضا و زمان به هم پیوند می دهند و بین این دو نقطه حرکت ایجاد می کنند. سپس از یک مدل ریاضیاتی استفاده کردند تا نتگراه کرم چاله، یعنی باریک ترین نقطه بین ورودی و خروجی آن را توصیف کنند. آنها ابتدا شرح دادند شکل همه کرم چاله های قرینه بر اساس برد طول موج هایشان چگونه تعیین می شود. سپس با رویکرد مکانیک کوانتوم معادله ای ساختند تا شکل هندسی کرم چاله ها را محاسبه کنند.

به طور کلی رویکرد مکانیک کوانتوم راه حل های زیادی را در ارتباط با هندسه کرم چاله ها به دست می دهد. در این مطالعه تنها از میدان های الکترومغناطیسی استفاده شد، اما پژوهشگران قصد دارند در آینده میدان های دیگر را با همین رویکرد مطالعه کنند.

منابع:

<https://www.ettelaat.com/?p=481495>

<https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%B3%D9%81%DB%8C%D8%AF%DA%86%D8%A7%D9%84%D9%87>

<https://www.space.com/20881-wormholes.html>

<https://www.scientificamerican.com/article/are-wormholes-real/>

<https://www.nasa.gov/audience/forstudents/k-4/stories/nasa-knows/what-is-a-black-hole-k4.html>

<https://www.space.com/where-do-black-holes-lead.html>

<http://espash.ir/news/14298/%D8%A2%DB%8C%D8%A7-%DA%A9%D9%87%DA%A9%D8%B4%D8%A7%D9%86-%D8%B1%D8%A7%D9%87-%D8%B4%DB%8C%D8%B1%DB%8C-%D9%85%D8%AE%D9%81%DB%8C%DA%AF%D8%A7%D9%87-%DB%8C%DA%A9-%DA%A9%D8%B1%D9%85%DA%86%D8%A7%D9%84%D9%87-%D8%A7%D8%B3%D8%AA>

<https://elmiha.com/%DA%A9%D8%B1%D9%85-%DA%86%D8%A7%D9%84%D9%87-%DA%86%DB%8C%D8%B3%D8%AA%D8%9F/>

<https://blog.faradars.org/%DA%A9%D8%B1%D9%85-%DA%86%D8%A7%D9%84%D9%87/>

<https://www.zoomit.ir/space/17483-what-is-wormhole/>

ممنون از توجه تون